

maa være tilstede, medens de andre agere i aaben Mark; men Troppernes Adspjittelse sfeer ved, at de agere under uduelige Hærførere paa et Sted, hvor der ingen Fæstning er; jeg vilde ønske, at vi aldrig havde seet Exempel derpaa. Hvis jeg altsaa ikke skulde høre stærkere Grunde end dem, jeg har seet fremsætte, saavel fra Medlemmer af det andet Thing som fra Krigsbestyrelsens Side, vil jeg stemme imod Lovforslaget, og jeg haaber, at Thinget ikke vil slaae sig tiltaals med, at Krigsbestyrelsen har anerkjendt det for rigtigt at nedlægge Fæstningen, at Krigsbestyrelsen bedst maa kjende Sagen, og at det derfor er bedst, at Nedlæggelsen sfeer.

C. B. Nyholm: Jeg er ikke saa technisk kyndig i den Sag, hvorom her er Spørgsmaal, at jeg i alle Punkter har kunnet følge den ærede Taler, som nu satte sig, men jeg troer dog, at man, naar man kjender Nyborg Fæstning, vil, uden at være sagkyndig og uden at besidde technisk Indsigt, kunne sige sig selv, at, hvor berømmelig en Plads Nyborg Fæstning end har i Landets Historie, er den nu aldeles antikeret, forældet og unyttig. Et Andet er, at der kan være Spørgsmaal om at have Søforter ved Nyborg, og jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at der ved Knudshoved er en Havn med Søforter omkring, som det ikke er Meningen at nedlægge ved dette Lovforslag. — Jeg skal heller ikke følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds ved at undersøge, hvorvidt den Sammenligning, han anstillede mellem dette Lovudkast og den tilsvarende Lov for Kjøbenhavn, var berettiget. Dog turde jeg maaskee ligeoverfor ham fremhæve den quantitative Forskjel, der i ethvert Tilfælde maa være mellem den sidstnævnte Lov og Lovforslaget for Nyborg Fæstnings Vedkommende i Henseende til § 2, thi medens de Indskrænkninger, der berøres ved Loven for Kjøbenhavns Vedkommende, ere mange og have Værdi, ere de, som ere givne for Nyborgs Vedkommende, kun faa og forholdsvis uden Værdi. — Jeg skal altsaa ikke følge nogen af de ærede Talere, men jeg vil kun tillade mig varmt at anbefale Loven til Thingets Vedtagelse i den

Skikkelse, den har modtaget ved Regjeringens og Landsthingets gjensidige Smødeføkkommen, idet jeg troer, at denne er saaledes, at den med Sandhed kan siges at tilfredsstille de Krav, som kunne stilles fra Statskassens og Nyborg Communes Side. Da det tillige er mig bekjendt, at dette Lovudkast, saaledes som det her foreligger, i det Hele taget er modtaget i Nyborg med Glæde og Erkjendtlighed, skal jeg ogsaa derfor gjentage min Opfordring om at vedtage Loven saaledes, som den her foreligger.

Fallesen: Til, hvad den ærede sidste Taler yttrede, kan jeg ganske slutte mig; ogsaa jeg har antaget, at der ikke vilde blive stillet noget Endringsforslag med Hensyn til Realiteten, da Udcastet, som det foreligger, i det Hele synes at være retfærdigt og billigt saavel ligeoverfor Kommunen som for Staten. Naar jeg desuagtet har taget Ordet, er det kun for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa enkelte formelle Feil, af hvilke nogle ikke ville kunne blive staaende. Der er ganske vist andre, som ikke ere nødvendige, men da der dog maa rettes nogle, vil det vel være heldigt at rette dem alle. Forinden jeg tillader mig at nævne nogle Exempler herpaa, skal jeg overfor det ærede Medlem for Soro Amts 1ste Valgkreds (Müllén) gjøre opmærksom paa, at Intet omtrent kan være uheldigere, end at man har Fæstninger, som ikke ere det uden af Navn. Nyborg er ingen Fæstning, det er en By, omkring hvilken der ligger nogle Jordvolde. Hvis det ærede Medlem sætter Priis herpaa, vil dette Forhold blive saagodtsom uforandret, hvad enten Lovforslaget vedtages eller ikke. Det, der forandres ved Loven, er, at det ikke i vor Krigshistorie vil kunne komme til at hedde, f. Ex.: at vi have tabt en stor, udmærket Fæstning, skjøndt vi ikke have haft en Fæstning at forsvare. Loven vil kun sige: „Vi anerkjende ikke dette Punkt for Fæstning; saaledes som Fæstningsvæsenet er gaaet frem, opfylder det i ingen Henseende Betingelserne for at være Fæstning; men ellers bliver alt Dvrigt væsentlig uforandret“. Det fremgaaer af Forhandlingerne i det andet Thing, at man ikke venter, at